Hotărâre
(Dosar nr.5r-10/2026 PIGD 4-26035823-38-5r-20032026)

25.06.2026

Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Igor Negreanu
Grefierul Natalia Bernevec
Cu participarea agentului constatator Burduja Mihail
În lipsa contravenientului Bedros Pavel care a solicitat examinarea cauzei în lipsă
a examinat în ședință judiciară publică contestaţia depusă de Bedros Pavel împotriva procesului verbal MAI07 232581 din 21.02.2026 cu privire la săvârşirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) din Codul contravențional, constatând următoarele:

Potrivit contestaţiei

Pe data de 21.02.2026 aproximativ la ora 13:00, pe traseul *****, a fost oprit de către agentul constatator Doroş Vasile şi Burduja Mihail din motivul încălcării semnificaţiei indicatorului 3.27.1 şi 3.27.2 viteză maximă limitată. ultimul a menţionat că se deplasa regulamentar şi că nu a încălcat regulamentul rutier. Agentul a insistat că încălcarea a avut loc iar Bedros Pavel a refuzat semnarea procesului verbal nefiind de acord cu contravenţia imputată. Agentul Doroş Vasile, având un Trucam ar fi constatat presupusa contravenţie depăşind atribuţiile de serviciu, acesta fiind din altă subdiviziune era competent în acest sens.

Reproduce autorul prevederile art.7, 8, 448, 374, 375, 381, 440, 441, 442, 443, 445, 461 din Codul contravenţional şi susţine că procesul verbal nu conţine nici o probă ce i-ar dovedi vinovăţia, cum ar fi – audierea lui iar toate aceste încălcări atrag automat nulitatea acţiunilor sale şi anularea procesului verbal contravenţional.

Mai invocă neindicarea de către agentul constatator a seriei actului de

identitate în baza căruia el a fost identificat. Solicită anularea procesului verbal cu privire la contravenţie MAI07 232581 din 21.02.2026.

În şedinţa de judecată.

Autorul contestaţiei nu s-a prezentat solicitând examinarea cauzei în lipsă.

Agentul constatator a declarat că nu este de acord cu contestația depusă din motiv că contravenientul a încălcat iar cu o zi înainte de a săvârși această contravenție, a mai săvârșit una deplasându-se cu viteza 111 km/h într-o zonă cu 50 km/h, cazul fiind transmis la șeful direcție pentru suspendare. Solicită respingerea contestației.

Baza legală.

Articolul 5 din Codul contravențional.

Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Articolul 7 din Codul contravențional.

Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 236 alin.(2) din Codul contravenţional

Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Art.375 din Codul contravenţional.

Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Art.381 alin.(4) din Codul contravenţional.

Agentul constatator are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Art.440 din Codul contravenţional.

Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Articolul 441 din Codul contravenţional.

Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei;

Articolul 458 din Codul contravenţional.

(1) Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:

a) ***caracterul veridic al contravenţiei imputate****;*

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) ***vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional****;*

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) ***alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei****.*

Articolul 461 din Codul contravenţional.

În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Aprecierea instanţei.

Examinând contestaţia, probele anexate, audiind opinia agentului constatator, instanţa de judecată consideră contestaţia întemeiată şi pasibilă admiterii, inclusiv pentru alte motive, potrivit următoarelor considerente:

Din cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție MAI07 232581 din 21.02.2026 întocmit pe data de 21.02.2026 contravenientului de către agentul constatator Burduja Mihail reiese că Bedros Pavel pe data de 21.02.2026 ora 13:34, în ***** a condus automobilul Lexus RX 450 H n.î.***** cu viteza de 72 km/h, ignorând indicatorul rutier 3.27.1 şi 3.27.2 „Viteza maximă limitată”.

Fapta contravenientului a fost calificată de către agentul constatator în baza art.236 alin.(2) din Codul contravenţional iar prin decizia din aceeași dată i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 18 u.c. şi 4 puncte de penalizare.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată atrage atenţia că deşi acesta nu corespunde rigorilor art.443 din Codul contravenţional deoarece nu conţine descrierea mijloacelor tehnice utilizate la constatarea contravenţiei, totuşi această încălcare nu induce nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie pentru aspecte de procedură, fiind însă relevantă pentru soluţionarea fondului cauzei.

Instanţa de judecată respinge ca vădit neîntemeiate criticile formulate în contestaţie aferent faptului că contravenientul nu ar fi fost audiat de către agentul constatator, el nefăcând proba că declaraţiile sale ar fi influienţat hotărârea agentului cu privire la o faptă care, în mod natural urma să fie constatată obiectiv prin mijloacele tehnice omologate din dotarea poliţiei.

Contravenientul nu a semnat procesul verbal cu privire la contravenţie.

Obiecţii ale contravenientului nu au fost consemnate în procesul verbal.

În acelaşi timp, instanţa de judecată observă că în procesul verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator nu a indicat mijloace tehnice care ar fi fost utilizate la constatarea/documentarea contravenţiei incriminate lui Bedros Pavel.

Concomitent, la dosar, agentul constatator nu a anexat nici o probă din care ar reieşi că Bedros Pavel pe data de 21.02.2026 ora 13:34, pe traseul *****a condus automobilul Lexus RX 450 H n.î.***** cu viteza de 72 km/h şi din care în mod cert ar rezulta învinuirea adusă și descrisă de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție, în care să fie vizibil automobilul condus de contravenient şi viteza cu care acesta a fost surprins, distanţa de la care acesta a fost fixat cu aparatul de măsurare a vitezei şi viteza limitată, alte detalii.

În această ordine de idei, interpretând art.425 alin.(2) și 442 alin.(1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat sau cel puţin – nu a prezentat instanţei de judecată probe suficiente şi verosimile întru susținerea acuzaţiei din actul de constatare și sancționării.

Tot aici, instanţa de judecată observă că deşi a înaintat unele copii ale unor înscrisuri, agentul constatator nu a făcut referire la fiecare dintre acestea şi la rolul lor în demonstrarea vinovăţiei contravenientului. Or, deşi la dosar există doar actele ce confirmă faptul posedării cunoştinţelor despre utilizarea Trucam de către agentul constatator precum şi verificarea metrologică a aparatului Trucam însă

acestea nu sunt în măsură să convingă despre vinovăţia persoanei contravenientului.

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 alin.(2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Instanţa de judecată consideră inadmisibil plasarea sarcinii probării nevinovăţiei pe umerii însuşi persoanei acuzate. Or, în acţiunea penală/contravenţională, sarcina probei aparţine acuzatorului.

Regula *actori incumbit probatio* (sarcina probatoriului revine celui care reclamă, acuză) trebuie înţeleasă în procesul penal în sensul că obligaţia de a proba vinovăţia unei persoane revine aceluia care acuză (procuror, agent constatator sau persoană vătămată). Mai mult chiar, instanţa de judecată este obligată să lămurească sub toate aspectele cauza, pe bază de probe, administrate atât în dovedirea acuzării, cât şi în legătură cu aspectele care se ridică în apărarea inculpatului/contravenientului.

Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Administrarea probelor trebuie să se bazeze pe anumite principii determinate de Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului şi definitivate în jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului. Aceste principii poartă denumirea de principii de procedură.

Deci, cel ce afirmă este obligat să dovedească afirmaţia făcută *(eiusincumbit probatio, qui dicit, non qui negat).* Strâns legat de sarcina probei este şi dreptul făptuitorului de a nu se autoincrimina, prezumţia de nevinovăţie (garantată de art. 6 CEDO şi Constituţia Republicii Moldova) impunând ca orice faptă să fie dovedită *dincolo de orice îndoială rezonabilă,* chiar şi în procedura contravenţională.

Prin aceasta se înţelege atât dreptul la tăcere reglementat în cadrul principiului fundamental al dreptului la apărare prin dispoziţiile Codului contravenţional şi în jurisprudenţa CEDO, cât şi dreptul de a nu se autoincrimina prin alte acte decât propria declaraţie, ambele constituind o garanţie a prezumţiei de nevinovăţie.

Principiul prezumţiei nevinovăţiei este de asemenea aplicabil în administrarea probelor.

În concluzie, la caz, contravenientul/făptuitorul beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, nefiind obligat să îşi dovedească nevinovăţia, şi are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.

Nu în ultimul rînd, instanţa subliniază că în corespundere cu practica Curţii Europene a Drepturilor Omului contradictorialitatea procesului presupune posibilitatea părţilor în proces, civil sau penal, de a lua cunoştinţă cu toate probele sau observaţiile, anexate la dosar şi a le comenta iar în procesele judiciare unde se ciocnesc interesele private opuse, egalitatea părţilor presupune că fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cazul, inclusiv probele, în condiţii în care nici una din părţi nu are o prioritate vădită.

În asemenea condiţii, având în vedere deficienţa probatoriului, instanţa de judecată nu este în stare să stabilească atât vinovăţia contravenientului şi caracterul veridic al contravenţiei.

Pentru aceste motive, instanţa de judecată v-a admite contestaţia.

Dispozitiv.

În baza motivelor de fapt şi de drept invocate *supra*, instanţa de judecată hotărăşte:

Se admite, inclusiv pentru alte motive contestația depusă de Bedros Pavel împotriva procesului verbal MAI07 232581 din 21.02.2026 cu privire la săvârşirea contravenției prevăzute de art.236 alin.(2) din Codul contravențional şi se încetează procesul contravenţional din motivul lipsei în acţiunile lui a faptului contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Judecător
Igor NEGREANU